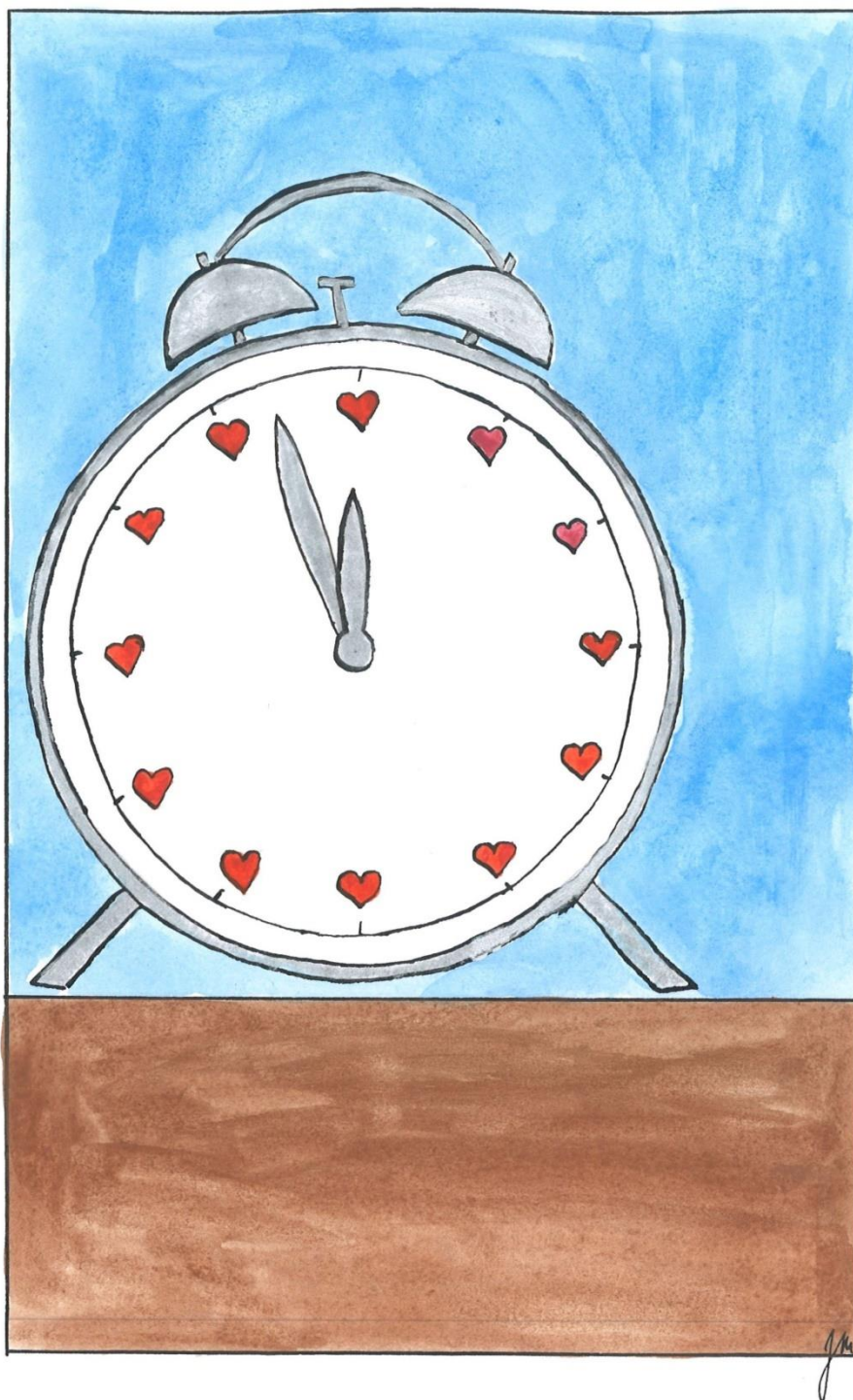
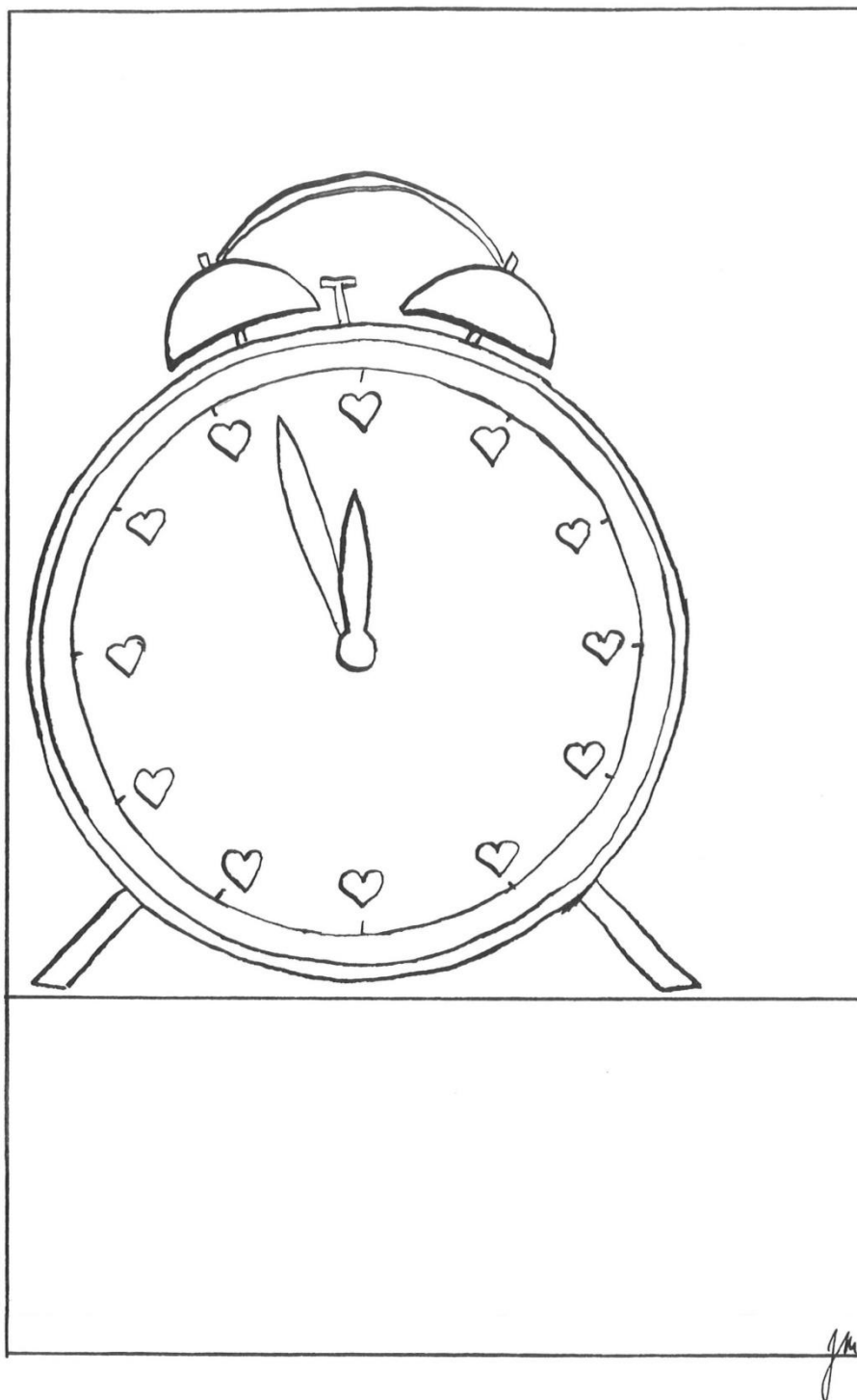

Dítky, jen krátký čas jsem s vámi.

Dítky, jen krátký čas jsem s vámi.

5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ CYKLU C

Evangelium (Jan 13,31-33a.34-35)

Když (Jidáš) odešel, Ježíš řekl: „Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm. Je-li Bůh v něm oslaven, oslaví Bůh i jeho v sobě; ano, hned ho oslaví. Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Když (Jidáš) odešel, Ježíš řekl: „Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm. Je-li Bůh v něm oslaven, oslaví Bůh i jeho v sobě; ano, hned ho oslaví. Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Slovo nyní se vztahuje k „hodině“ vydání, umučení a smrti Ježíše, k hodině Ježíšova přechodu k Otci. Tato „hodina“ nastává Jidášovým vydáním (proto Ježíš řekl „nyní je oslaven...“ po odchodu Jidáše). Tato hodina, tj. toto „nyní“ vyjadřuje i přechod mezi starým a novým „věkem“. U Lukáše se stejná myšlenka vyjadřuje slovem „nyní, teď“ nebo „dnes“ (např. Lk 2,11; 4,21).

Janovské pojetí Ježíšovy smrti, která je zároveň oslavením, se zakládá na Iz 52,13 („Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznesse a vysoko se vyvýší“ – vyvýšení je u Jana ukřižování). Oslavení je projevem slávy, viditelným projevem Božího majestátu skrze mocné skutky. A to se projevuje smrtí a vzkříšením Ježíše.

Oslovení „dítky“ by se dobře hodilo v kontextu paschální poslední večeře, která měla být rodinnou slavností: jeden z členů vysvětloval dětem smysl obřadu. Toto oslovení se hodí i tehdy, když považujeme tuto pasáž za „řeč na rozloučenou“: v tomto literárním druhu umírající otec dává pokyny svým dětem.

Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Novost přikázání lásky se nemá vysvětlovat jako protiklad „starého přikázání Starého zákona“. Tato novost je spíš spojena s novostí smlouvy, která se uzavírá při poslední večeři. Tato nová smlouva bude zvnitřněna (interiorizována), umožní blízký vztah lidu s Bohem, poznání Boha (slovem poznání starozákonní mluva vyjadřuje vztah lásky, vztah tak blízký, jako je intimní spojení mezi mužem a ženou – viz Gen 4,1: „I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla“). Témata blízkého vztahu, vzájemného přebývání a poznání se objevují v celé řeči na rozloučenou (Jan 13-16).

„Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.“ Spojka „jako“ (řecky „kathos“) zde nevyjadřuje podobnost, ale spíš původ, zdroj: tou láskou, kterou jsem já miloval vás, milujte se i vy. Ježíšova láska k učedníkům vyvolává pohyb lásky: jeho samotná láska proudí v nich, když milují bratry (a sestry) a jsou od nich milováni. Tato vzájemná láska je především stavem učedníků, jejich způsob existence v Synu. Teprve pak je činem. I Ježíš existoval z lásky Otce (Jan 15,9).

Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem. Podle vzájemné lásky svět pozná Ježíšovy učedníky. Stejně téma se objevuje i v Jan 17,22.23 („Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne.“): svět bude „přitahován“ jednotou (tj. vzájemnou láskou) mezi učedníky, jednotou „spočívající“ na jednotě (tj. lásce, neboli vztahu vzájemného a nezištného darování sebe) Otce a Syna.

Přikázání lásky je odpovědí na „problém“ Ježíšova odchodu (v. 33): Ježíš odchází, ale bude nadále přítomen „skrze vzájemnou lásku“ – tato láska (nakolik bude autentická) bude dokonce jeho láskou (viz verš 34- tou láskou, jakou jsem miloval vás...) a ta prokáže jeho živou přítomnost mezi učedníky. Nakolik bude ve společenství církve „Kristova láska“, natolik lidé budou potkávat Krista.

SHRNUTÍ

„Jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy“ – tato ústřední věta dnešního úryvku se objevuje v Janově evangeliu častěji. Její přesnější překlad by však měl znít: „Tou láskou, kterou jsem já miloval vás, tou se navzájem milujte vy“. Ježíšova láska k učedníkům vyvolává „pohyb“ vzájemné bratrské lásky: mezi nimi proto proudí jeho samotná láska, ne její pouhé napodobení! Tento postoj Ježíš dokonce označuje jako „přikázání“. V Písmu je přikázání vždycky spojené se smlouvou. Nová smlouva tedy obsahuje nové přikázání. Novost tohoto přikázání spočívá v povaze této lásky, která je projevením samotné Kristovy lásky. Kristova láska, Kristovo nové přikázání nás „obnovují“, protože v nás obnovují „nové srdce“.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Ježíš říká, že je s učedníky jen krátký čas. Ono totiž nezáleží na tom, jestli budeme žít hodně dlouho nebo ne. Nezáleží na tom, jestli budeme mít hodně peněz nebo méně. Nezáleží na tom, jestli procestujeme celý svět, nebo budeme jen jezdit po Čechách. Důležité je, jak říká Ježíš, mít se rádi. Co jsem já ochoten udělat pro to, abychom se měli rádi – doma, ve farnosti, ve škole? Na tom vlastně nakonec záleží!

Starší:

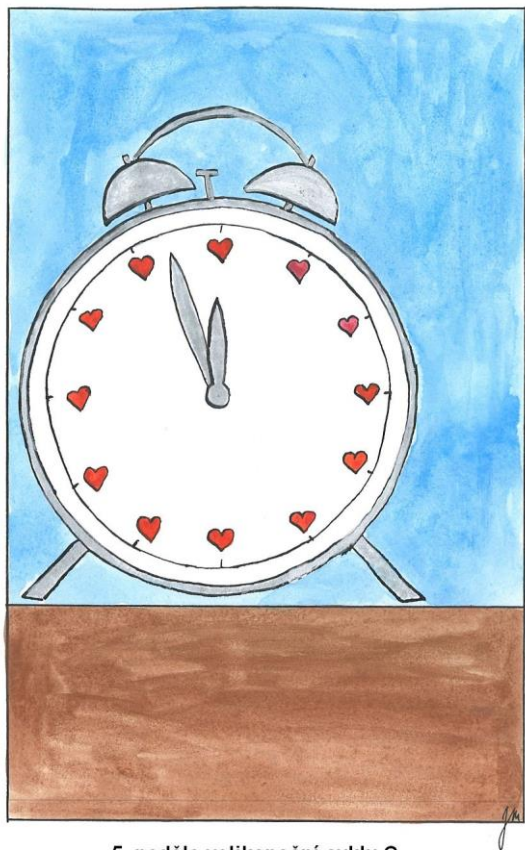
Stačí málo, aby byl náš život naplněný a abychom cítili, že všechno je v pořádku a že život jde tím správným směrem. Tu pravou jistotu člověk má, když může mít někoho opravdu rád a někdo jiný má opravdu rád jeho. Všechno ostatní jsou jenom náhražky nebo atrapy... V lásce už vlastně zjišťujeme, že náš život je naplněný a že už nic jiného nepotřebujeme. Ani desítky roků navíc, ani velké konto v bance, ani dovolenou na Bahamách – to všechno je v tu chvíli nepodstatné. Jsem pro takovou lásku ochoten něco také udělat?

Zkusme si

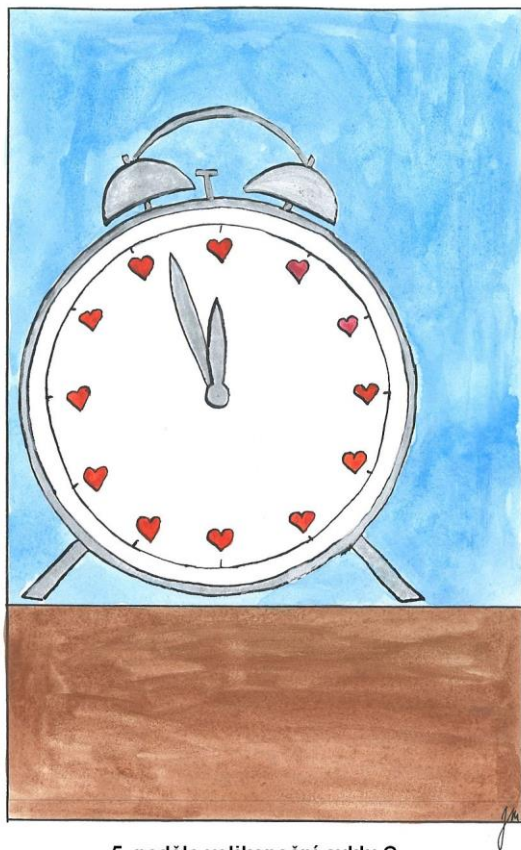
Mladší / Starší

Ježíš říká, že se svými učedníky bude jen krátký čas, a oni si jistě lámali hlavu nad tím, jak dlouho to bude... Zkusme si společně doma nebo ve skupině na náboženství ověřit, jak dobře umíme odhadovat čas a síly, které musíme během něj investovat.

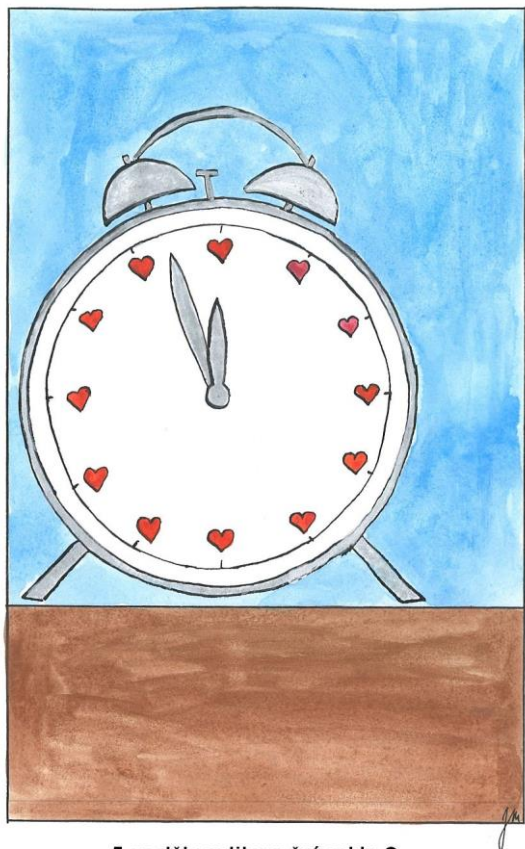
- Vedoucí hry určí nějakou fyzickou činnost, například dřepy nebo běh, neřekne však hráčům, jak dlouho bude hra trvat. Cílem je odhadnout síly, které musíme do neznámého času vložit, a vydržet celou dobu.
- Následovat může další část úkolu: po ukončení činnosti odhadněte tři minuty (vedoucí reálný čas stopuje). Každý, kdo si myslí, že už čas uplynul, postaví se do řady. Vedoucí pak ukáže, kdo měl nejlepší odhad.

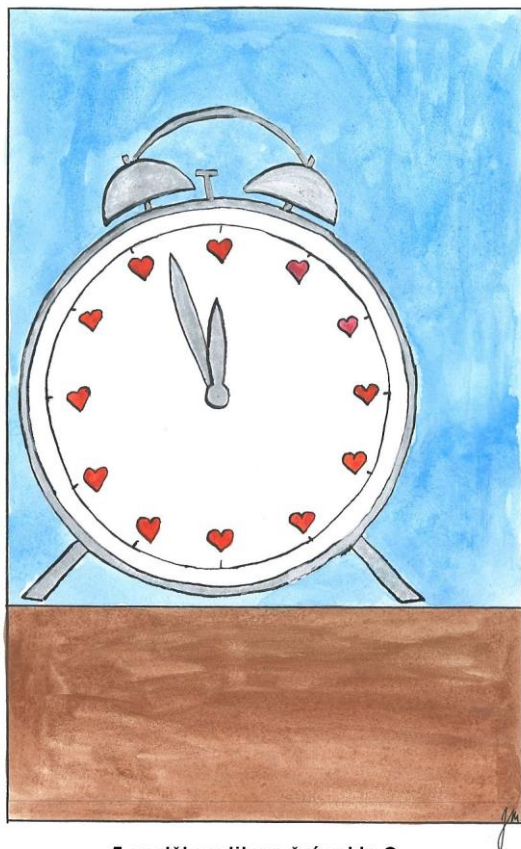
5. neděle velikonoční cyklu C
Jan 13,31-33a.34-35

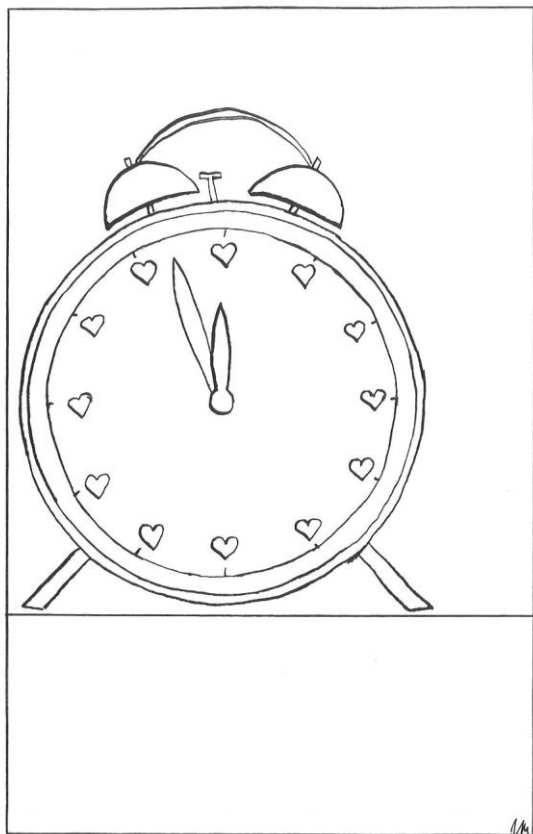
5. neděle velikonoční cyklu C
Jan 13,31-33a.34-35

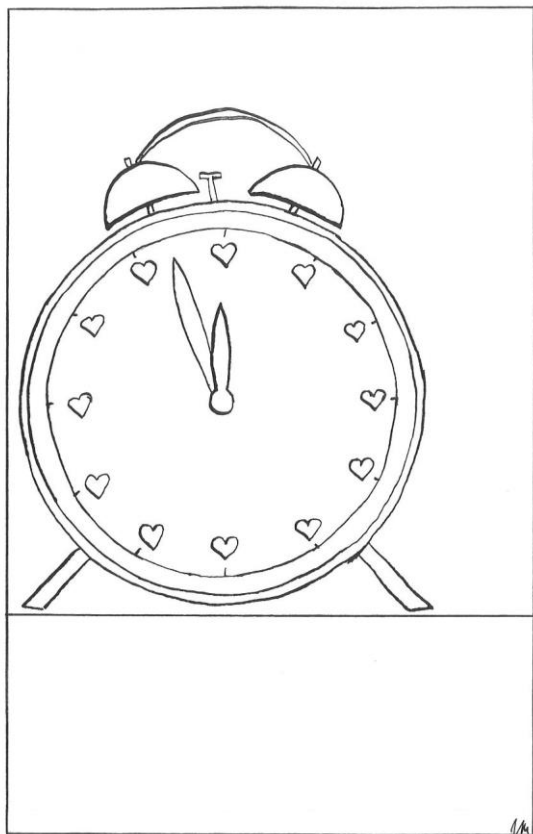
5. neděle velikonoční cyklu C
Jan 13,31-33a.34-35

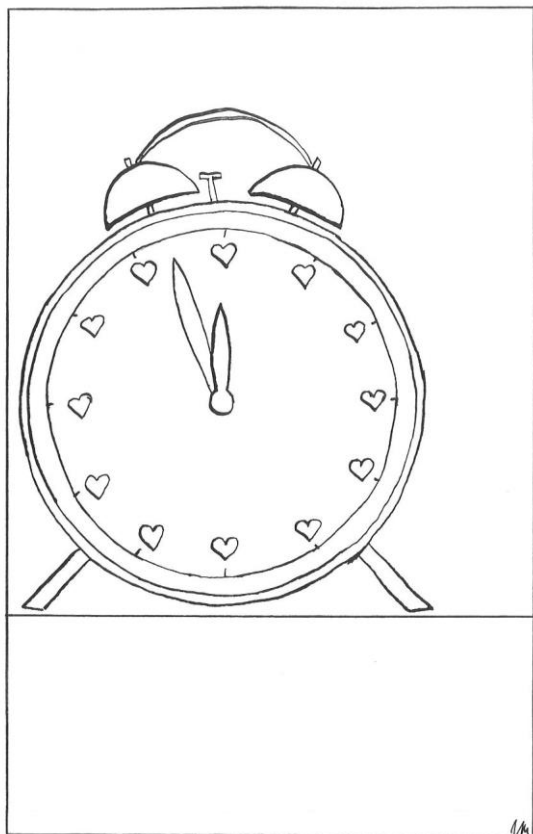
5. neděle velikonoční cyklu C
Jan 13,31-33a.34-35

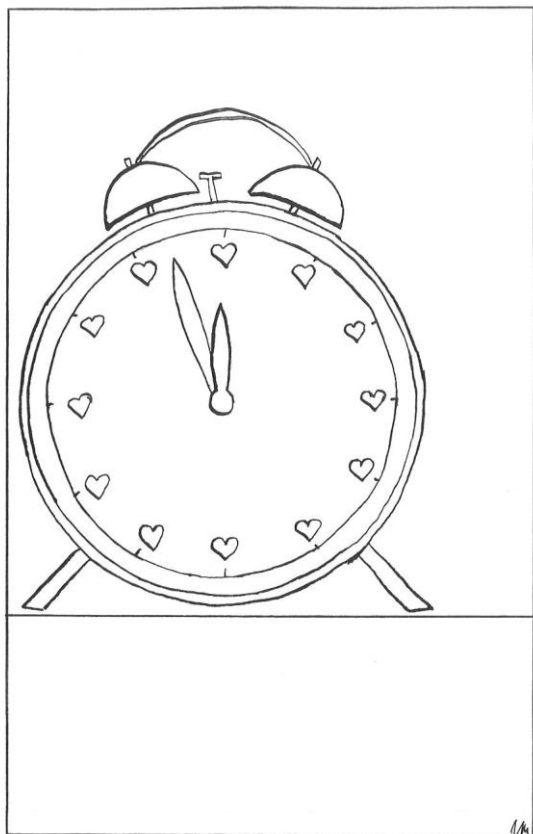
5. neděle velikonoční cyklu C
Jan 13,31-33a.34-35

5. neděle velikonoční cyklu C
Jan 13,31-33a.34-35

5. neděle velikonoční cyklu C
Jan 13,31-33a.34-35

5. neděle velikonoční cyklu C
Jan 13,31-33a.34-35